

VSAK IZMED NAS JE ZAGOTOVO ŽE VIDEL, KAKO JE ČAROVNIK POTEGNIL ZAJCA IZ POPOLNOMA PRAZNEGA KLOBUKA. ALI KAKO JE PRED NAŠIMI OČMI RAZREZAL SVOJO ASISTENTKO NA POL IN JO NATO PREPROSTO »SESTAVIL« NAZAJ. DA O ČUDEŽNEM IZGINJANJU IN PONOVNEM POJAVLJANJU RAZLIČNIH PREDMETOV SPLOH NE GOVORIMO.

magija

ALI

iluzija?

NAJSTAREJŠA OBRT?

Čarovniki oziroma iluzionisti obstajajo že veliko časa. Antropologi trdijo, da se je ta zabavna oblika magije začela pojavljati že pred 3000 leti. Čarovniki so nastopali predvsem na ulici. Privabljali so mimoidoče in izvedli kak trik ali dva in tako so se preživljali – kot ulični umetniki, velikokrat postavljeni ob bok uličnim tatovom in žeparjem. Svojo podobo so predstavljali na različne načine – eni kot zabavljaci in drugi kot posamezniki, katerim naj bi bile zaupane velike magične skrivnosti. Predvsem slednji so se pojavljali oblečeni kot slavni bajeslovni čarovnik Merlin. Nosili so stožčaste klobuke, bili so zaviti v velike halje, ki so bile okrašene s skrivnostnimi simboli, in v rokah so vedno držali čarobno palico.

OČE MODERNE MAGIJE

Moderna doba magije, kakršno poznamo danes, se je začela s francoskim čarovnikom po imenu Jean Eugène **ROBERT-HOUDIN**. Znan je tudi kot oče sodobne magije – bil je prvi čarovnik, ki je nastopal v večerni obleki in na odru. Vse se je začelo kot preprost hobi, ki je kaj kmalu prerasel sanje, ki jih je zasledoval vse življenje. Njegove predstave so bile prava paša za oči in tudi njegovo občinstvo niso bili le naključni mimoidoči, ampak eminentna francoska družba. Robert-Houdin ostaja inspiracija za moderne čarovnike – veliko število njegovih iluzij in efektov skozi roke drugih čarovnikov še vedno ostaja med največjimi dosežki moderne magije.

JEZUS, SHERLOCK HOLMES IN HOUDINI

Slavni čarovnik madžarskega porekla, **Harry HOUDINI**, je svoj navdih in umetniško ime

(njegovo pravo ime je bilo Ehrich Weiss) dobil pri Robertu-Houdinu. Imenu je dodal črko i, kar naj bi, sicer zmotno, pomenilo »kot Houdin«. Houdini je bil tako slaven, da se ga je omenjalo med tremi imeni, ki naj bi jih v takratnem času poznali prav vsi na svetu. Svojo slavno pot je začel kot rokohitrec, predvsem s kartami. Kasneje je ugotovil, da največje uspehe dosega s tem, ko poizkuša pobegniti iz različnih zaprtih skrinj, prisilnih jopičev, lisic in z vodo napolnjenih prostorov. Houdini je resnično tvegval svoje življenje pri svojih drznih podvigih – občinstvo je bilo z vsakim uspešnim podvigom še bolj zahtevno in to je gnalo v izmišljanje nemogočih situacij in smrtnih pasti, iz katerih so ga včasih morali tudi reševati.

MAGIJA DANES

Magija je danes zelo popularna zvrst umetnosti, predvsem v ZDA, Veliki Britaniji in na Japonskem. Prav vsi verjetno poznamo **DAVIDA COPPERFIELDA** in njegove osupljive iluzije. Med njegovimi največjimi dosežki je lebdenje celotnega vagona, uspešno je šel skozi Kitajski zid, izvedel je izginotje letala in Kipa svobode ter izvedel sanje človeštva – poletel je v nebo. Seveda, ne pozabite, David se ne imenuje iluzionist brez razloga.

V zadnjem času pa je zelo popularna tako imenovana ulična magija. V tej panogi je najbolj poznan Američan **DAVID BLAINE**. Svojo kariero je začel s TV oddajami, s katerimi je navdušil svet, svoje čarovnije pa je kazal naključnim ljudem na ulici. Podobno kot Houdini je tudi Blaine nadaljeval svojo kariero z nemogočimi izzivi. Sedem dni je bil zaprt v stekleni krsti pod zemljo, več kot 60 ur je preživel zaprt v kocki

ledu, sedem dni je preživel potopljen v vodi in tudi skoraj podrl rekord v zadrževanju zraka pod vodo.

Precej poznan je tudi **CRISS ANGEL**, večkrat nagrajeni iluzionist. Ima zelo uspešno TV oddajo, imenovano Mindfreak, in nenehno preseneča z nenavadnimi iluzijami in uspešnimi pobegi iz nemogočih situacij. Criss ima v svoji ekipi veliko število zelo nadarjenih iluzionistov in čarovnikov, ki nenehno prihajajo na plan z novimi idejami.

Na Japonskem je zelo popularen **CYRIL TAKAYAMA**. Za njegov svetovni sloves je odgovoren predvsem internet in širjenje njegovih neverjetnih iluzij preko internetnega videa.

Tudi pri nas je zelo poznan Anglež **DERREN BROWN**. Njega sicer ne smemo prištevati med konvencionalne čarovnike, ker je njegova posebnost mentalizem. In brez dvoma lahko trdimo, da je ta zvrst še najbolj osupljiva – na svetu jih ni malo, ki brez dvoma trdijo, da Derren bere naše misli. Derren je zaslovel s svojimi TV oddajami, ki so jih vrteli tudi pri nas.

ZA KONEC

Če hočeš postati čarovnik, moraš biti malo »poseben«. V tej umetnosti ni odgovor na vse to, da pač poznaš neko »foro«. Veliko je stvari, ki se jih ne omenja – predanost, vaja, trud in ure in ure dela; rezultat pa lahko ljudi začudi za samo tri minute, lahko pa tudi za več let. Pa ne pozabi – prava magija je v nas samih, čarovnik jo le izzove na plan.

DANDANES POZNA MO O GROMNO ŽANROV ZA ANIMEJE. NAJVEČKRAT SE ZGODI, DA AVTORJI ŽANRE MED SEBOJ KOMBINIRAJO, TAKO TOREJ LAHKO NASTANE FANTAZIJA, KRIŽANA Z GROZLJIVKO. STIL FANTAZIJSKIH ANIMEJEV JE V VEČINI SERIJ ENAK, VENDAR VEDNO DRUGAČEN. PONA VADI GRE ZA BOJ MED DOBRIM IN ZLIM, KJER SO VPLETENE TUDI VIŠJE NADNARAVNE SILE ALI BITJA, KI JIH V NAŠEM SVETU POZNA MO KOT MITE.

fantazijski animeji

Glavni junaki fantazijskih animejev posedujejo nadnaravno moč ali nenavadno orožje, ki jim nemalokrat pomaga v bojih skozi serije. Občasno spoznamo tudi antropomorfična bitja (živali s človeškimi lastnostmi), ki pomagajo ali pa nasprotujejo glavnim junakom. Ilustracije v fantazijskih animejih so ponavadi zelo podrobne, še posebno pa avtorji poudarjajo bitja, ki jih gledalci prvič vidijo. Največ pozornosti prejmejo ozadja, saj le ta pričarajo tiste čarobne občutke, ko stopimo v svet naše domišljije. Tudi glasba je v animejih pomemben faktor, ne samo pri fantazijski zvrsti. Že tako čarobno glasbo največkrat spremljajo piščali ali zvončki.

Najbolj znan avtor v fantazijskem žanru je verjetno kar HAYAO MIYAZAKI (Princess Mononoke, Howls moving castle, Spirited away), ki s svojimi deli vedno znova preseneča svoje oboževalce. Seznam ostalih fantazijskih animejev si lahko ogledaš na spletni strani Wikipedije.

MUSHISHI

»Kar smo mislili, da obstaja izven našega sveta /.../, so bitja, ki se popolnoma razlikujejo od majhnih in grotesknih, katerih smo vajeni. Skozi leta so ljudje začeli spoštovati ta bitja in jih poimenovali Mushi ...«

Anime Mushishi je posnet po mangi, ki trenutno še vedno nastaja. Avtorica mange je YUKI URUSHIBARA, ki je začela z risanjem Mushishija leta 1999. Mango so animirali leta 2005 v 26 delov, vsak je dolg 20 minut. Leta 2006 so posneli tudi live-action film, ki se vrti okrog treh ključnih epizod v animeju.

Nenavadna značilnost tega animeja je, da se epizode med seboj ne povezujejo. Torej nam vsaka epizoda pove svojo zgodbo, ki se odvija v tem čarobnem svetu. Kljub nepovezanim epizodam imamo občutek, kot da je vse skupaj en del celote. Tako v eni epizodi spoznamo mushija, ki poje ves zvok, spet v drugi mushija, katerega semena omogočijo, da se umirajoča oseba ponovno rodi. Spoznamo tudi dečka, katerega desna roka mu omogoča, da karkoli nariše, oživi. Vsak mushi je svojevrsten, lahko je čisto nedolžen ali pa smrtno nevaren. Tudi mushi mojster ne more zagotoviti, da vedno reši tiste v težavah.

KDO SO MUSHIJI?

Mushishi je fantazijska zgodba s pridihom grozljivke in življenjskosti, ki nas popelje v svet, v katerem prebivajo skrivnostna bitja, ki živijo vzporedno z ljudmi. Anime ne sledi čisto fantazijskemu stilu, saj ne gre za nek boj proti zlobnim mushijem, ravno tako glavni junak nima neke posebne moči, razen sposobnosti, da mushije vidi. Ljudje v svetu mushijev se delijo v dve skupini. Tiste, ki mushije vidijo, in tiste, ki jih ne.

Mushiji so zanimiva bitja različnih oblik, ki živijo svoj cikel življenja, ne da bi ovirali ljudi pri tem. Vendar pa se zgodi, da ljudje pridejo navzkriž z njimi in nastanejo zdravnikom grozni, nepojasneni in nerešljivi primeri. Tedaj tistim v težavah ne preostane drugega, kot da pokličejo mushishija (mushi-shi ali mushi mojster). Tu spoznamo Ginka, mushi mojstra, ki potuje po svetu in raziskuje mushije. Medtem ko so ljudje oblečeni v delovne kimone 18.-19. stoletja, je Ginko v kontrastu z njimi, saj nosi moderna oblačila. Avtorica z nasmehom razlaga, da so Ginkova oblačila simbolična, saj sam ne more ugotoviti, ali sploh spada v ta svet. Vzrok za to nejasnost je razviden v eni izmed epizod, ki nas popelje v Ginkovo preteklost. Njegova nenavadna bela barva las in zelene oči sta tudi posledica mushija, ki ga je Ginko srečal kot otrok.

STIL

Stil, s katerim je anime oziroma s katerim so karakterji narejeni, je dokaj preprost. Linije so mehke, detajlov ni veliko. Vendar pa so ozadja ustvarjena tako podrobno, da te bo resnično presenetilo. Večino epizod je narisanih v sivinskih tonih, kar pa omogoča barvnim predmetom, da izstopajo na ekranu in pritegnejo našo pozornost. Ozadja, v katera so vključene rastline, barvno zaživijo, tako, da jih lahko primerjamo že z realnim svetom. Ne smem pozabiti tudi glasbe v animeju. Že sam intro animeja »The Sore Feet Song« pripravi ritem in občutek, ki se skozi celo epizodo samo še stopnjuje. Glasba med samim animejem je skrivnostna, kar pa samo še poudari že nenavaden občutek, ki ga imamo med gledanjem.

- ★ http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_fantasy_anime
- ★ www.designchronicle.com/memento
- ★ www.mushishi.jp

